

Retten har ordentligvis at afvise Personer, der ikke ere berettigede til at møde som Forvarere, samt at tilbagevise Processkrifter, der ere underkrevne af saadanne. Dog kan Rettens Formand eller bedkommende Underdommer af særegne Grunde undtagelsesvis tilstede, at andre personlig myndige og uberygtede Personer end de ovenfor nævnte benyttes som Forvarere under Hovedforhandlingen.

Personer, der ere indkaldte til at afhøres som Vidner eller Syns- eller Skjønsmænd i Sagen, kunne ikke være Forvarere, ei heller Personer, som ere begjærte indkaldte i den nævnte Egenstab, indtil Retten har truffet Afgjørelse herom.

§ 46.

Virningen i Straffelagen af Stillingen som valgt Forvarer indtræder først, efterat Meddelelse er gjort til Retten om Valget. Naar nogen Anden end de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer i Egenstab af valgt Forvarer optræder som handlende paa den Sigtedes Begneftal derhos Bevis for Fuldmagten have ved Haanden eller ledsage Processkriftet; tilstrækkeligt Bevis er den Sigtedes Erklæring til Retsbogen eller en med Underskrift af ham og to Bitterlighedsvidner forsynet Erklæring. Mangler saadant Bevis, eller erklærer Nogen, der kan vælges til Forvarer, at mangle Fuldmagt, men at handle i Forventning af den Sigtedes Billigelse, kan Retten tilstede ham at optræde, under Fastsættelse af en kort Tid til Tilvebringelse af Beviset eller Godkjendelsen; paa denne Maade forholdes ogsaa, naar Retten maatte finde det nødvendigt at afkræve de i § 45 Nr. 1 nævnte Personer Bevis for Fuldmagt.

§ 47.

Den Sigtede, som er fængslet, har Ret til mundtligt og skriftligt Samkvem med sin valgte Forvarer, dog saalænge Anklage ikke er reist, kun under saadan Kontrol, som Dommeren finder fornøden. I Retsmøderne har den Sigtede Ret til at raadslaa med ham, forsaavidt ikke det Modsatte særlig er foreskrevet.

§ 48.

Naar der i en Sag, som er indbragt for Landsretten, ikke er antaget en Sagfører til Forvarer, eller den antagne Sagfører udebliver, bliver i Embeds Medfør en offentlig Forvarer at bestikke, dersom enten Nævninger skulle medvirke ved Paafjendelsen, eller der kan opstaa Spørgsmaal om at lægge Beslag paa den Sigtedes Formue i Henhold til § 197, saavel som iøvrigt, naar Rettens Formand ikke efter Sagens Omstændigheder maatte skjønde retskyndig Bistand overflødig.

Er Anklage reist for Underretten, og særegne Omstændigheder findes at gjøre retskyndig Bistand ønskelig, kan en offentlig Forvarer bestikkes, ordentligvis dog kun paa Begjæring, og naar den Sigtedes Formuesforfatning er saaledes beskaffen, at han ikke uden at savne det Fornødne til sit og Families Underhold eller til Forsiættelse af sin Næringsdrift kan udrede Vedelag til en Sagfører.

Retshandling, som, efterat Anklage er reist, finde Sted udenfor Hovedforhandlingen, har den bestiktede Forvarer Ret til at deltage i; skal Handlingen foregaa udenfor den Underretskreds, i hvilken Forvareren bor, bliver der paa hans Begjæring at bestikke en særlig Forvarer til at møde ved samme. Dog bør i paatrængende Tilfælde Retshandlingen ikke udsættes af Hensyn til foranstaaende Forfrist.

Imod Beslutninger, hvorefter Forvarer bestikkes, have intet Retsmiddel; imod Beslutninger, ved hvilke Forvarers Bestikelse nægtes, kan Bepjæring til høiere Ret finde Sted.